Gotha Memb. I 102 fol. 3r

De [illegible]

De accidentib(us) littere

nantib; etiā sunt differentię plures transeuntiū in alias. & n̄
transeuntium; quippe diuisse s̄t potestatis. Accidunt ē litt(er)e.
nom̄. figura. potestas. Nom̄ uelut a. b. c. & sunt indeclinabilia
tā ap̄ grecos elementorum nomina quā ap̄ latinos. Siue quod a barbaris
inuenta dicunt̄. Siue quod simplicia hęc & stabilia eē debent.
quasi fundamentum omis doctrinę immobile. Siue quod nec aliter
apud latinos poterant eē. cū a suis uocib; uocales nominentur.
Semiuocales uero in se desinant. Mutę a se incipientes. uocali terminentur.
quasi flectas significatio q(uo)q; nominum unā euanescat. Voca
les ergo ut dictū ē per se platę nom̄ suū ostendunt. Semiuocales
uero ab e. incipientes & in se terminantes. absq; x. quę ab i incip(it)
propter apostrophen grecis nominis xi. quā necesse fuit cū sit semiuocalis. a
uocali incipere. & in se terminare. quę nouissime a latinis
assumpta post omis ponitur litteras. quib; latinę dictiones egent.
Quod aūt ab i incipit eius nom̄. ostendit etiā seruius in comento quod
scripsit in donatū his uerbis. Semiuocales inquit s̄t. vii. quę ita
proferuntur. ut inchoent ab e littera & desinant in naturalē
sonū. ut ef. el. em. en. er. es. ix. sed x ab i inchoat. Id etiā eutro
pius confirmat dicens. Vna duplex ē x. quę ideo ab i incipit.
quia apud grecos in eandē desinit. Mutę autē a se incipientes &
in e. uocalē desinentes. exceptis q. & k. quarū altera in u.
altera in a. finit̄. sua constituunt nom̄a; h. enī aspirationis magis
ē nota. Figurę accidunt quas uidemus in singlis litteris.

De figura [illegible] potest [illegible]

Potestas aūt ipsa pronunciatio. propter quā & figurę & nom̄a facta s̄t.
Quidā addunt etiā ordinē. sed pars ē potestatis litterarū. Ex his
uocales dicunt̄ quę per se uoces perficiunt. & sine quib; uox littera
lis proferri n̄ pot̄. Vnde & nom̄ hoc percipiuntur sibi defendunt. Cetere
enī quę cū his proferunt̄ consonantes appellant̄. Sunt ergo uo
cales numero v; a. e. i. o. u. ypsilon aūt etiā y. grecorum causa
nominū. Consonantiū aūt alię s̄t semiuocales. alię mutę.
Semiuocales sunt ut plerisq; latinorum placuit. vii. f. l. m. n.
r. s. x. sed f. multis modis ostendit̄ muta magis. de quo post do
cebimus. X. q(uo)q; unius in grecis dictionib; Hę ergo hoc semiuocales.
quarū iunguntur a uocalib; tantū superant mutas. Ideo ap̄ grecos
quidē omis dictiones. uel in uocales. uel in semiuocales. quę secundā
habent euphoniā desinunt. quā nos sonoritatē possumus dicere.
ap̄ latinos aūt ex maxima parte. non tamen omis. Inueniunt̄ enī
quędā etiā in mutis desinentes. Semiuocales autē s̄t appellatę.
quę plenā uocē habent. ut semideos & semiuiros appellamus.
nō qui dimidiā partē habent deorum uel uirorum. sed qui pleni dii

Nur zum persönlichen Gebrauch
Weitergabe an Dritte ist unzulässig!

Forschungs-
bibliothek
Gotha

Memb. I 102, Bl. 3r

dicens indiuisione formarũ quas gręci ... uocant. Nõ si qui hec forte tractant. species appellant nõ pessime id quidẽ s; inutiliter ad notandos casus indicendo. Nolim enĩ nisi latine quidẽ dici possit specierũ & speciebus dicere; & sepe his casib; utendũ ẽ. ut formis & formarũ uelim.

Inuenitur tamẽ uetustissimi secdm analogiã hoc usi casu. Cato censorius in oracione quã scripsit. uti prędã in publicũ referatur. miror audere atq; religione non tenere statuas deorũ exempla earũ facierũ signa domi prosuppellectile statuere.

De datiuo & ablatiuo pluralibus.

Datiuus et ablatiuus pluralis fiunt ab ablatiuo singl. adiecta bus. ab hac re. his & ab his rebus. Sic aũ gręci sic etiã datiui & ablatiui plurales in aliis nõ bus eius declinacionis. deficiunt. a p u d.

u e t e r o s q u e.

Artis prisciani uiri disertissimi grammatici cesariensis liber septimus de obliquis casibus explicit.

Scripsi ego theodorus dionisii. uiri disertissimi memorialis sacri scrinii epistularum. et aduitor uiri magni questoris sacri palatii scripsi manu mea in urbe roma constantinopoli olibrio consule. c. d. s.

Gotha Memb. I 102, f. 57v

Nur zum persönlichen Gebrauch
Weitergabe an Dritte ist unzulässig!

Forschungs-
bibliothek
Gotha

Memb. I 102, Bl. 57 v